

Prethodna pitanja

1. Trebaju li informacije o geografskoj adresi i identitetu trgovca u smislu članka 7. stavka 4. točke (b) Direktive 2005/29/EZ ⁽¹⁾ biti navedene već u oglasu za konkretne proizvode u tiskanom izdanju iako kupci kupuju oglašavane proizvode isključivo preko internetske stranice poduzetnika koji se oglašava, a koja je naznačena u oglasu i mogu lako dobiti informacije koje se zahtijevaju u članku 7. stavku 4. direktive na toj internetskoj stranici ili preko nje?
2. Ovisi li odgovor na prvo pitanje o tome oglašava li poduzetnik u tiskanom izdanju prodaju svojih vlastitih proizvoda i upućuje li izravno na svoju vlastitu stranicu za informacije koje se zahtijevaju u članku 7. stavku 4. Direktive 2005/29/EZ ili se oglašavanje odnosi na proizvode koje prodaju drugi poduzetnici na internetskoj stranici poduzetnika koji oglašava proizvode i kupci mogu dobiti informacije koje se zahtijevaju u članku 7. stavku 4. direktive tek nakon jednog ili više dodatnih koraka (klikova) preko poveznice koja upućuje na internetske stranice tih drugih poduzetnika, a nalazi se samo na internetskoj stranici upravitelja prodajnog portala navedenoj u oglasu?

⁽¹⁾ Direktiva 2005/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2005. o nepoštenoj poslovnoj praksi poslovnog subjekta u odnosu prema potrošaču na unutarnjem tržištu i o izmjeni Direktive Vijeća 84/450/EEZ, direktiva 97/7/EZ, 98/27/EZ i 2002/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća, kao i Uredbe (EZ) br. 2006/2004 Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 149, str. 2., SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 8. str. 101.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 1. travnja 2016. uputio Curtea de Apel Oradea (Rumunjska) –
Ruxandra Paula Andriciu i dr. protiv Banca Românească SA**

(Predmet C-186/16)

(2016/C 243/17)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Curtea de Apel Oradea

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Ruxandra Paula Andriciu i dr.

Tuženik: Banca Românească SA

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 3. stavak 1. Direktive 93/13 ⁽¹⁾ tumačiti na način da znatnu neravnotežu između prava i obveza stranaka koje proizlaze iz ugovora treba ocjenjivati strogo se držeći trenutka sklapanja ugovora ili je njime obuhvaćen i slučaj u kojem je tijekom izvršenja ugovora s periodičnim ili stalnim obvezama protučinidba potrošača s obzirom na vrijeme sklapanja ugovora, postala preveliko opterećenje zbog značajnih promjena deviznog tečaja?
2. Treba li se smatrati da se jasno i razumljivo sastavljenom ugovornom odredbom u smislu članka 4. stavka 2. Direktive 93/13 moraju predviđati samo razlozi koji su doveli do uključivanja navedene odredbe u ugovor i njezin operativni mehanizam ili se njome trebaju također predvidjeti sve moguće posljedice zbog kojih može varirati cijena koju potrošač plaća, kao primjerice rizik deviznog tečaja, te može li se s obzirom na Direktivu 93/13/EEZ smatrati da se obveza banke da obavijesti klijenta u trenutku odobravanja kredita odnosi isključivo na kreditne uvjete, odnosno na kamate, troškove i jamstva na teret korisnika kredita, i da pritom u takvu obvezu ne ulazi moguće precjenjivanje ili devalvacija strane valute?

3. Treba li članak 4. stavak 2. Direktive 93/13/EEZ tumačiti na način da izrazi „glavni predmet ugovora” te „primjerenost cijene i naknade na jednoj strani, i isporučene usluge i robu, na drugoj” obuhvaćaju odredbu unesenu u ugovor o kreditu u stranoj valuti, sklopljen između prodavača ili pružatelja usluga i potrošača, koja nije bila predmetom pojedinačnih pregovora i na temelju koje se „kredit mora vratiti u istoj valuti”?

(¹) Direktiva Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima (SL 1993 L 95, str. 29.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15, svezak 12., str. 24.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. travnja 2016. uputio Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Španjolska) – Elecdey Carcelén S.A. protiv Comisión Superior de Hacienda de la Comunidad Autónoma de Castilla-La Mancha

(Predmet C-215/16)

(2016/C 243/18)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha, Sala Contencioso-Administrativo, Sección Segunda

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Elecdey Carcelén S.A.

Tuženik: Comisión Superior de Hacienda de la Comunidad Autónoma de Castilla-La Mancha

Prethodna pitanja

1. Budući da su „programi potpore”, koji su definirani u članku 2. točki (k) Direktive 2009/28/EZ, a među kojima se nalaze porezni poticaji poput smanjenja poreza, oslobođenja od poreza ili njegovog povrata, osmišljeni kao instrumenti za postizanje ciljeva potrošnje energije iz obnovljivih izvora predviđenih u spomenutoj Direktivi 2009/28/EZ, treba li smatrati da su navedeni poticaji ili mjere obvezni i obvezujuć za države članice te da imaju neposredan učinak jer se na njih mogu pozvati i istaknuti ih zainteresirani pojedinci u svim vrstama javnih, sudskih ili upravnih postupaka?
2. Treba li izraz „ali se ne ograničuje na” koji je upotrijebljen prilikom nabiranja poreznih poticajnih mjera poput smanjenja poreza, oslobođenja od poreza ili njegovog povrata u okviru „programa potpore” navedenih u prvom pitanju razumijevati tako da je jedan od tih poticaja i neoporezivanje, to jest zabrana bilo kakvog posebnog i pojedinačnog dodatnog nameta na energiju iz obnovljivih izvora, uz opće poreze koji terete gospodarsku djelatnost i proizvodnju električne energije? Jednako tako, ovdje se postavlja i sljedeće pitanje: valja li smatrati da prethodno navedena opća zabrana uključuje zabranu dvostrukog oporezivanja te kumulacije ili preklapanja više općih ili pojedinačnih poreza kojima se djelatnost proizvodnje energije iz obnovljivih izvora tereti u različitim stadijima i koji se odnose na isti oporezivi događaj kao i predmetna pristojba na vjetroelektrane?
3. U slučaju negativnog odgovora na drugo pitanje i prihvaćanja mogućnosti da se energija iz obnovljivih izvora oporezuje, treba li pojam „posebna namjena”, za potrebe članka 1. stavka 2. Direktive Vijeća 2008/118/EZ, tumačiti na način da željeni cilj treba biti isključiv i da, k tome, stvarna narav poreza kojim se tereti energija iz obnovljivih izvora treba, s obzirom na njegovu strukturu, biti neporezna, a ne samo punjenje proračuna odnosno ubiranje prihoda?